

Cântec caracalcesc.

Muzeul
Literar
Român

I
Era dat' abia' în an,
Când Tit era puternic,
Și Van, Van, Van, cel saclatan
Era smerit; Encernic.

23.

Dar, ah! acum seamanul Tit
La Văcărești el e merit.

O jerum, jerum, jerum
O! quae mutatio rerum!

II

Șoatunci când mame Tit era,
"Slăvite Caracalce"
La Trăiește Leonarie
Lipsită de orice țindă.

Germana Caracalce' acum
Cu traicita salicete 'n drum.

Muzeul
Literar
Român

23.

O! jerum, jerum, jerum
O! quae mutatio rerum!

III

Pornea de surzun o'aman
Samson nu va s'asculte
Dar iată vine Petrovan
Din Golgead cu insulte
Și lui Samson i-a zis: "Sic!",
Când eu am fost sub Tit matic.
O, jerum, etc.

Ca jehovul Vătăci-le,
et dat de mii de simuri,
și se la Chit alergător
Cu liice suspinuri.

Muzeul
Literarilor
Române

23.

Dar vai de El cum au ramas!
Vau, vau, și Chit și toți la un car,
o, jerum, etc.

Li Podnarachi Atunci Samson in jaman
La Pa, se întorse iată
vă-și lasă traiul cel serman
Cu oai și, cu scara,
și iată, lucru neauzit
El intru și ce n-ă grai:
o, jerum, etc.

Li Podnarachi Ei de se urcă cantalei
Pe un dudu-și la pescare
și mi zise și...
"Ca-ș' ești într-o micare
Dar eu i-am declarat formal
Că apă-i lumii natural.
o, jerum, etc.

Muzeul
Literarilor
Române

23.

Li Podnarachi Dar Podnarachi degerat
măta-șă tristă și oțet
și în lumea largă alergat
"Pân' a dat de sicetă,
Dar pentru el loc de popas
și lumea aora n-ă ramas.
o, jerum, etc.

de Eminescu și Pompiliu